

Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utórátkára fölött, 1. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya-mesterutca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen de küldendő
kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSIÁR
helyben házhoz hordva v vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 rt 50kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10^{sz}
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetend

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói és országbetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszúfalusi s zernesti, licső-szentmártoni, országbetvárosi, hosszúaszi, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári s sz-
ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTFÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Dau-
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

133-ik szám.

Brassó, Kedd, november 20-án.

IV. évfolyam 1888.

A helyzet.

Budapest, 1888. november 17.

A Párisban kötött 500 millió frankos (vagy rubeles?) orosz kölcsön Bécsben kezdetben nem okozott nyugtalanságot: hisz régóta tudják, hogy Wischniergradskij urnak a legnagyobb fáradságba kerül optimisztikus költségvetési tételeit összhangba hozni a kincstár tényleges bevételével és kiadásával; és ismerték az orosz pénzügyminiszternek számos, a világpiac minden sarkán-végén tett, de eredmény nélkül maradt azon kísérletét, hogy a kemény szívű bankároktól egy nagyobb kölcsönt hizelegjen ki.

Csak akkor hökkentek meg némileg, mikor megtudták, hogy Berlin igen bizalmatlan pillantásokkal fogadja a kölcsönt s a német milliomos házak kézzel-lábbal tiltakoznak a feltevés ellen, mintha részt vennének ez üzletben. Ez és több ismeretes officiózus lapnak meglehetősen átlátszó olyan célzásai, melyek szerint mérvadó helyen kétely forog fenn a tekintetben, vajjon a kölcsönnek egy jelentékeny része nem fordítatik-e katonai czélokra, — bécsi vezető politikai körökben sem tetszetek aggálytalanoknak. Valóban ott is hajlanak ama feltevés felé, hogy az 500 millió, melyet a francia pénzpiac az orosz pénzügyminiszter rendelkezésére bocsátott, egy, talán jelentékeny részében a hadseregére fordítatik; de azért nem vésztek el lélekjelenlétüket s nem félnek mindjárt egy háboru kitörésétől.

Bécsben ugyanis igen jól tudják, hogy Oroszországnak ama katonai intézkedései, melyeknek inaugurálása annak idején oly nyugtalanítólag hatott s a hármasszövetség tagjait a saját véderejüknek tetemes erősítésére indítá, kielégítő készpénz hiánya miatt nem lettek teljesen keresztülvite s még az eddigi hiányos keresztülvitelük mellett is oly lukakat szakítottak az orosz pénzügyiáka, hogy a pétervári kormány iparkodni kénytelen azokat kölcsön által betölteni. Azt is rég tudják s tökéletesen el vannak rá készülve, hogy az illető orosz „hadállási terv“ egyszer végre foganatosítva lesz és az ellenintézkedéseket máreleve úgy tették meg, mint ha az tényleg foganatosítva lenne.

Az új orosz-francia kölcsön tehát, ha annak rendeltetését a legpesszimistikusabban is fogjuk fel, bennünket nem fog új, költséges intézkedésekre indítani, különösen miután itt teljesen tisztában vannak arra nézve, hogy ha már az 500 milliónak egy nagy részét katonai czélokra fordítandótták, Oroszország épen nem rendelkezik egy nagy háborúhoz a szükséges eszközök fölött.

Különben a czár momentán hangulatát is olyannak ismerik, mely a hábornra kevésbé hajlandó, mint valaha; a borkii vasuti szerencsétlenség nem alkalmas arra, hogy csüggeteg természetet döllyfőssé tegyen.

Folyton bízunk tehát a béke fentartásában és a — császártalálkozásban, melyet a tavaszra Berlinben reménylenek.

Belföld.

Brassó, nov. 17. (Országgyűlés) A képviselőház nov. 17-iki ülésének elején az elnök kegyeletes szavakban emlékeztet meg királynéknak atyjának elhunytáról, felhatalmaztatott, hogy a ház gyászoló részvételnek legmagasabb helyen tolmácsa legyen. Ezután megkezdődött a regale törvényjavaslat feletti általános vita, melyet Darányi Ignác előadó nyitott meg kimerítő beszéddel, melynek bevégezte után Polonyi Géza beszélt a javaslat ellen s határozati javaslatot terjesztett elő, mely szerint a törvényjavaslat visszavételnek. Apponyi Albert gróf csak általánosságban fogadja el a törvényjavaslatot.

Végül Tisza min.-elnök válaszolt a két utóbbi szónok észrevételeire, figyelmeztetve, hogy tartózkodni kell a mértéken és lehetőségén túlmenő követelésektől s nem szabad megfélekezni az állam pénzügyi érdekeiről sem.

Brassó, nov. 20. (A Vaskapu szabályozása) A közmunka- és közlekedésügyi miniszter legközelebbi törvényjavaslatot terjeszt a ház elé, vonatkozással az 1888. XXVI. t. cz. 2. §-ára, a Vaskapunál és az alkunai zuhatagoknál létező hajózási akadályok elhárítására szükséges munkálatok keresztülvitele tárgyában. — Ezen előterjesztés értelmében legalább a közelebbi években e munkálatok keresztülvitelére nem lesz szükség külön kölcsönre. Azon különböző hírek, hogy most a Vaskapu-szabályozás munkálataira szükséges kölcsön ügyében tárgyalások folynak, minden tényleges alapot nélkülöznek.

Külföldi szemle.

Brassó, 1888. nov. 19.

Berlinben mérvadó helyről megerősítik, hogy a legközelebb összeülő birodalmi gyűléstől nagyobb katonai hitelek fognak követeltetni; ezek nem jeleztenek ugyan a trónbeszédben, hanem póthitelek alakjában terjesztetnek be.

Bukarestben valamennyi lap, még a félhivatalosak is, a szenatus szavazatát az elnökválasztás alkalmával a kormány vereségének tekintik. A kormány ugyanis Kretzulesco jelöltségét ajánlotta volt, de sikertelenül. Hre is járt, hogy a kormány beadta lemondását; e hír azonban alaptalan, mert még a konservatívok nyilatkozata szerint is a választás nem bizalmatlanság a kormány iránt, a kormány egyébként állásfoglalását arra az időre halasztotta, a mikor a kamara fog nyilatkozni.

Egy hamburgi jelentés szerint Frigyes császárné Londonban tartózkodásakor megtörténik Victoria hercegnő eljegyzése Battenberg herceggel; a megegyezést állítólag Coburg Ferdinánd herceg létesítette.

Az új szerb alkotmány tervezet, hiven a király által a tanácskozással megnyitásokor mondott beszédhez, szabadelvűség tekintetében nem áll mögötte a legjobb európai alkotmányoknak. Hosszu vita után a király is az egy kamarát védte, mire az egy kamaral rendszer fogadtatott el. Ezen kívül államtanács állítatik, mely megvitatja a skupstina elé terjesztendő javaslatokat, de a skupstina souverain, az államtanács nem bir vetojoggal a skupstina határozataiva szemben. Az államtanács más részről a legfőbb állami bíróság működés körével fog birni. Tagjainak felét a király nevezi ki, a másik felét a kamara választja. A választás az általános szavazatjog alapján, szavazó bárczákkal fog történni.

Pétervárról jelentik, hogy alaptalan azon állítás mintha az orosz hadtestek új szervezete csapatelőretöltést involválna nyugat felé; a tényállás az, hogy két gyaloghadosztály és egy lovashadosztály nyugatról kelet felé visszavonul.

Sophiában a sobranje több ülésében és tegnap is az ellenzék kísérletet tett, hogy megmérkőzzék a kormánnyal s különösen az alkotmány 107-ik szakaszának értelmezése tekintetében, mely képviselők interpellationalis jogáról intézkedik és meghatározza az időpontot, mely alatt a kormány az interpellációra válaszolni tartozik, merült fel vita. E kísérletek azonban mindannyiszor megfúszultak; a kormány mindig nagy többség felett rendelkezett.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

(Folytatás.)

21)

Egy órával később Alfred a vasuton volt. Arcza, melynek különben sem volt valami élénk színe, ma viasz-sárga volt. Karja, mely feköttve volt, nagyon fájt. Azután meg kinozta a gondolat, hogy ha nem találkozik vala az őrnaggyal, úgy most boldogan cseveghetne ifju feleségével. Nem azt sajnálta, hogy az őrnagynak emléket adott az egész életre, hanem elátkozta azt a percet, melyben ismét Olga házába lépett.

De mit jelentsen arája daczos-ága s az az »Isten veled« ? . . .

A gyorsvonat igen lassan ment neki, szeretett volna repülni. Mikor végre a vonat megérkezett s ő kiszállott, hű kutyája hatalmas ugrásokkal iramodott a villa felé. Már ismerte az utat. De mikor gazdája betért az utcába, az értelmes eb már visszafelé jött.

Alfrednek ez feltűnt, de azért tovább ment. Mily nagy volt azonban meglepetése, mikor a villához érve, annak ablakait nagy vastáblákkal elzárva s a kaput is bezárva találta.

Szomoruan állott hű ebével a kapu előtt, nem tudva, hogy már most mit csináljon.

Végre hazament lakására, hogy öreg házgo do-

zónájától tudjon meg valamit. Csakhogy ez sem tudott sokat: az egész városka csodálkozott a történetek felett s mindenki azt hitte, hogy a kisauszony beteg, oly borzasztó halvány volt. De hogy hova mentek, senki sem tudja.

Csak most, mikor az »Isten veled« komolyságán már nem kételkedhetett, csak most vett fájdalma igazán erőt rajta. Soha sem szerette Elvint úgy, mint most. De szerelmébe harag vegyült, keserű szemrehányásokat tett magában neki és anyjának. Különösen az anya ellen fordult haragja; ez mindig ellensége volt neki és bizonyára ez okozta most is nagy fájdalmát. Fájdalmához a neveltségesség is járult, melynek tárgya lesz, midőn idegeneknél kell arája után tudakozódnia.

Alig volt bátorsága, végigmenni a városkán, félt, hogy az emberek felismerik s háta mögött kikaczagják. Csak a postán kérdezősködött Linkné jelenlegi czime után. Hasztalan: nem tudták.

Lába alatt égett a föld. A legközelebbi vonattal ismét visszautazott Frankfurtba, hova megérkezve, gyors léptekkel hagyta el a pályaudvart, hogy egy csendes mellékutcán térjen lakására, nehogy ismerőssel találkozzék. Épen befordulni akart, midőn hirtelen egy koesi robogott el mellette. Egy nő hajolt ki abból s jól szemügyre vette őt. Még mielőtt felismerhette volna, a koesi megállott s Olga karsu alakja lépett ki abból, gyorsan közeledve hozzá.

— Hála istennek, hogy ismét egészségesnek látom! — kiáltá már messziről. — Ön nem hiszi, hogyan aggódtam miatta. Ez a borzasztó párbaj nagyon nyugtalanított. De ön nagyon halvány! Fáj még a seb? Kár volt elhagyni már a szobát.

Alfred oly elhagyatva érezte magát az utóbbi napok alatt, hogy ezen gyöngéd, szeretetteljes szavak mély benyomást tettek reá.

Egy ideig hallgatagon mentek így egymás mellett. Olga fürkésző pillantásokat vetett reá. A sarkon várta kocsija.

— Legyen hozzám őszinte, nyílt, — mondá hirtelen. — Én jobban tudom, mintsem sejténé, hogy mi forrong az ön szívében. Menyasszonya visszaadta önnek szavát.

Alfred meghökkent.

— Ki mondta kegyednek? . . . honnan tudhatta meg, hogy . . .

— Tegnap levelet kaptam Elvintől, — vágott közbe izgatott hangon a nő.

— Kegyed Elvintől?

Olga zs-bébe nyúlt s egy névjegyet nyújtott oda a hadnagynak.

— Olvassa, kérem, — viszonzá furesa, sajátságos mosolylyal.

»Most már hiszem, hogy ő jobban szereti kegyedet, mint engem. Legyen ő tehát szabad s tegye kegyed boldogabbá, mint én tehettem volna.

Elvin.

Bánffy Béla gróf.

Bánffy Béla gróf, a képviselőház alelnöke szentmihálytelki birtokán meghalt.

A képviselőház elhatározta a temetésen küldöttségileg résztvenni a temetésen és koszorut helyezni a ravatalra.

Az 1888. év, mely a közéletnek már oly sok jelesét vitte el, úgy látszik, végig végzetes lesz Magyarországra nézve. Az értelmiség eliteje annyi harcosát veszítette már el, hogy abból a régi Magyarországból, mely megteremtette az új Magyarországot, csak alig vannak közöttünk járók.

Bánffy Béla gróf halálhíre nem volt meglepő, s mégis villámként rázta meg az országot; a közélet egy rettenthetlen bajnokát, az országgyűlés alelnökét veszíti benne, s mert előre lehetett tudni, a hír nem kevésbé lehet lesújtó.

Az elhunyt nemes gróf 1831-ben október 23-án született Kolozsvárt. Apja, Bánffy Miklós, a király pohárnokmestere volt. Az ifjú Bánffy 14 éves korában a kolozsvári ref. collegiumba került s itt tanult 1848-ig. Akkor felcsapott ő is nemzetőrnek. Mikor Urbán Kolozsvárra került, Bánffy Bélát Baldácsy többed magával Debreczenbe küldte. A vágy, hogy honvéd lehessen, sokáig nem hagyta nyugodni s jelentkezett Mészárosnál, a hadügyminiszternél. Később Kovács Lajos kinevezette fogalmazónak a közlekedésügyi miniszteriumba, hol Csányi volt minisztere.

A forradalom után haza vonult. — Midőn Mikó Imre gróf Erdély kormányzójává nevezetett ki s a kormány széket megalakította, Bánffy Bélát a közlekedés-, ipar- és kereskedelmi osztály titkárává nevezte ki. Mikóval együtt ő is leköszönt hivataláról s falura ment. Az erdélyi ügyekről a bécsi „Debatter“-be cikketeket írt, a miért is zaklatásoknak volt kitéve a kormány részéről. E miatt a Szilágyba költözött s ott lakott 1865-ig. Ez időre esik működése az irodalom terén: a „Pesti Napló“-ban cikksorozatot írt a kapcsolt részek állapotáról.

1865-ben Szilágy megye főispánja lett, — 1876. óta tagja lett a képviselőháznak s a szabadelvű pért jelentékeny tagja volt egész most bekövetkezett haláláig. A ház 1884-ben elnökévé választotta, alelnöke volt a közlekedési bizottságnak s igazgató-tagja az osztráo-magyar államvasutnak.

Halála ürt hagy sok helyen s csak az idő töltheti be azt.

Nagy-Küküllő megye ünnepe.

— Megyeház felszentelés Segesvárt. —

(Saját külön tudósítónktól.)

Segesvár, nov. 18.

Lélekemelő, minden részletében fenséges ünnepet ült N.-Küküllő megye közönsége folyó hó 17-én. Felszentelési ünnepélyét tartotta a két év óta épülő, Segesvár város legszebb helyén, a várhegy vasut felé néző oldalára épült, impozáns, renaissance stílusú megyeháznak.

Soha Segesvár még ilyen fényes ünnepélyt még nem ült, mint ez alkalommal, midőn idegenek — mint vendégek — százai látogatták meg a szép fekvésű várost, melyben már alig lehetett magánlakást kapni, annyi volt a vendég. Az erdélyi részeknek nincs egyetlen megyéje, mely kisebb-nagyobb számban képviselve nem lett volna. A legtöbb törvényhatóság hivatalosan volt képviselve, többek között feltűnően nagy számu küldöttséggel Kis-Küküllő, ezenkívül Fogaras megyék míg más megyék átiratilag üdvözölték a megyét. Ezen kívül közéletünk számos előkelősége, különösen sok erdélyrészi főúr s több főispán jelent meg a vendégek között.

Maga a város is ünnepies fényt öltött, úgy az új székházon, mint számos más épületen nemzeti lobogók lengtek, a mi különösen nemzeti sági városokban szokatlan, de annál kellemesebb látvány.

A vármegyeház díszterme — mely ez alkalommal külön is pazar fényvel volt díszítve — már 10 órakor telve volt díszes közönséggel, mely azonban még mind szaporodott különösen a törvényhatóságok vendég-küldöttségeivel, kiket a törvényhatóság nevében Szoboszlai Károly alispán és Somogyi István főjegyző lekötélő szívélyességgel fogadott.

Mintegy fél tizenegy órakor Szoboszlai Károly alispán rövid, szép szavakban üdvözölve az egybe-

gyűlteket s különösen a vendégeket, egy bizottságot küldött ki, mely a főispánt a rendkívüli közgyűlésre meghívja.

Nem sokára megjelent a teremben a küldöttség élén, fényes díszmgyarban a megyének csaknem bálványozott főispánja, gróf Bethlen Gábor, kinek belépésekor az összes jelenlévők felállottak, háromszoros éljenzéssel és „Hoch!“ kiáltással fogadva őt, míg künn taraczkok durrogtak.

A főispán e tündető fogadtatást meghajlással köszönve meg, elfoglalta az elnöki széket, a gyűlést következő beszéddel megnyitva:

„Tisztelt közgyűlés!

Fogadják mindenekelőtt szívélyes üdvözetem a mai rendkívüli, ünnepélyes közgyűlésen, mely az első e díszes hajlékban, melyet a vármegye közönsége magának, a haza és vármegye érdekeit mindenkor híven szolgáló törvényhatósági bizottságnak és központi hivatalainak emelt. Azt hiszem, mai ünnepélyünk jellege már magában véve olyan, mely őszintén örömmel s benső meglepéssel tölt el mindenkit, a ki e vármegye közügyei iránt csak legkevesebb érdeklődést is tanúsít, mert ez alkalom oly rendkívüli, a minő egy törvényhatóság életében csak egyszer szokott előfordulni.

Örvendek ez alkalom különösen megyénk lakóira nézve, mert e megye 12 éves fennállása után csak ma mondhatjuk igazán, hogy Nagy-Küküllő megyének most saját hajléka, saját székháza van, a melyben hazánk és megyénk jóléte fölött tanácskozik s teljesíti e megye összessége érdekében kötelességeit.

Rég elismert dolog, hogy a népek és nemzetek kulturális haladásával párhuzamosan emelkedik azok igénye, mert ez a kultúra igénye is; hogy köz- és magán épületeit úgy külsőn, mint belső berendezés és kényelem tekintetében a kor magaslatán állva, valami szebbet és fényesebbet nyújtanak. Századunkban, mely méltán nevezhető a tudomány s műveltség századának a fokozott munkával a fokozott kényelem utáni vágy is jár, s ezzel kapcsolatban a gyakorlati berendezés, a mi más néven comfort-nak szoktunk nevezni. Angliától kezdve a nyugati államok mindegyikén végig haladva, tapasztalhatjuk ezt a legfokozottabb mértékben; városok s községek, államok s magánosok mind azon igyekeznek, hogy épületeiket, azok berendezését a tökély lehető fokára emeljék. Összehasonlítva ezekkel éles hazánkat, ha nem is állunk még minden tekintetben s teljesen azon magaslaton, az utóbbi évtizedek nagymérvű alkotásai óta nincs okunk pirulni, mert hisz úgy fővárosunk, mint a vidéki városok is nagy részt vesznek már e világversenyben, mely már ma annyira megy a külsőn s belső berendezésben, hogy a legutolsó falusi kunyhón is van többnyire valami, a mi a fokozott izlést s haladó művészetet árulja el.

E világversenyben Nagy-Küküllő megye közönsége sem maradhatott el, mely ezelőtt 12 évvel alakulván, már alakulása első idejében érezte egy külön, állandó, a törvényhatóság igényeinek és méltóságának megfelelő székház szükségét. A mi ezelőtt 12 évvel óhaj volt, ma már tette vált: e megye közönsége saját, jól felfogott érdekében nem késelt, áldozatkészségével emelni magának hajlékot, melyre ma büszkeséggel tekinthet e megye minden lakója.

Azt hiszem, tisztelt közgyűlés, midőn a megye közönségének áldozatkészségéből emelt, e díszes hajlék felszentelési ünnepét üljük, az elismerés első szava a megye áldozatkész közönségét méltán illeti.

Nem kívánok a megye főjegyzőjének feladatába vágni e székház historikumának érintése által. De nem tehetem, hogy ne utaljak azon — nem tagadom, keltemetlen — körülményre, mely az általam már emített díszes építési mód eikerülhetetlen következménye, — mely megyeházunk építésénél sem tagadta meg magát, t. i. hogy székházunk is több költséget igényelt, mint tényleg előirányozva volt. De ezt maga a helyzet tette eikerülhetetlenné. Azonban — t. közgyűlés — tekintsenek az építés vegeredményére, mely az aránylag csekély tulkiadást lekezesebben igazolja s nem hiszem, hogy volna önök között valaki, a ki ennek látára szívesen, teljes meggyőződéséből ne adná nekünk intézőknek a felmentvényt.

Igaz ugyan — s ezt ma-holnap már ezer éves történetünk is igazolja, hogy lehet közügyekről egyszerűbb termekben is tanácskozni s tényleg a legnevezetesebb megyei tanácskozások régebben a legegyszerűbb termekben folytak; igaz ugyan, hogy a hazáért és a királyért, nemzetünk szabadságáért lángoló őseink ép úgy versenyeztek egymással a haza és a király szolgálatában teljesen díztelen székházakban, hogy annál jobban mi sem fognánk soha sem lelkesülni e díszes palotában sem. Ámde azóta a technika nemcsak lépést tartott a korrallal, de azt messze túlhaladta: azóta a haladó kornak fokozott igényei is vannak s

én azt hiszem, megfordíthatom a fennebbi tételt s nemcsak magam, de e megye közönségének nevében is kijelenthetem, hogy a midőn N.-Küküllő megye díszes székházal emelt magának, azt azon öntudattal tette, hogy neki úgy a közigazgatás érdekében, mint különben közgyűlései számára is szüksége van e székházra s ennek tanácskozási termére, melyben rendes körülmények között higgadtan tanácskozzék a ma már összeszorított önkormányzati ügyek felett; de ha kell s a sors könyvében komolyabb idők lesznek előírva, akkor e falak oly mértékben fogják visszhangoztatni a hazaszeretet-, alkotmány- s királyhoz való rendíthetetlen hűséget, minéi lelkesültebben dicső őseink sem teheték azon díztelen hajlékaikban akkor, midőn azok védőbástyái voltak még alkotmányos szabadságunknak, tehát elkeseredett pártoskodás is vitétt be egyúttal a megye termébe is.

Midőn e díszes épület felszentelésére gyűltünk volna rendkívüli gyűlésre össze, úgy hiszem, t. közgyűlés, mindnyájuk érzelmeit tolmácsolom, midőn elismerést s köszönetet mondok a székház építésére küldött bizottságnak, melynek tagjai három éven át lankadatlan buzgalommal teljesítették kötelességeiket; köszönettel lartozunk székházunk építésének vezetésével megbízott építészüknnek, a ki alkotásához való ragaszkodó szeretetét azzal is beigazolta, hogy ezt a leg gondosabb figyelemmel díszítette s ékesítette; köszönetet érdemelnek fő- s alvállalkozóink, kiktől nem tagadhatjuk el annak őszinte elismerését, hogy munkájukat lelkiismeretes pontossággal, mindnyájunk teljes meglepédesére teljesítették.

Ezek után tisztelt közgyűlés, ismételtén üdvözölve önöket s ünnepélyünkre idefáradt vendégeinket, a mai rendkívüli közgyűlést ezennel megnyitottnak nyilvánítom. Azonban legyen első megnyitóm e helyen azzal végezve s első tanácskozásunk e teremben azzal kezdve, hogy elteessük teljes szívünkkel édes hazánkat és hódoló tisztelettel szereteti királyunkat! Éljenek!

Háromszoros, zajos éljenzés harsogott a teremben a főispánnak szónoki hévvel s nemes lelkesedéssel mondott beszéde után, melynek hangja kitűnő benyomást tett a nagyszámu közönségre.

Alig hangzottak el az éljenek és „Hoch!“ kiáltások, lovag dr. Kein Adolf ügyvéd, megyebizottsági tag lépett elő, a megye közönsége nevében következő német beszéddel válaszolva a főispánnak:

„Méltóságos gróf főispán ur!

Méltóságod meghívára következtében gyűltünk itt egybe a megyei közgyűlés tagjai, Nagy-Küküllő megye törvényhatósági képviselői az újszékházban tartandó első gyűlésre. És mi szívesen, örömmel követtük méltóságod meghívását.

Nagy, messze kiható, megyénk összalakosságára nézve fontos ünnepély az, melyet ma ültünk: felszentelése a mi új, saját házunknak.

Mig eddig, megfelelőleg egy bizonyos átmenet kornak — bérhelyiségekben gyülekeztünk, e pillanat először talál megyénk alakulása óta saját hajlékunkban.

Az újkor rendkívül előhaladott kívánalmainak megfelelő, hazánk törvényhozása indítatva érzé magát a régi törvényhatósági területeket rendezni s így alakított az 1876. évi XXXIII. t. cz. által az új Nagy-Küküllő megye.

Sokan vannak még közöttünk, a kik ezen új alakult megye első ülésére emlékezünk. Habár legalább nagyrésztben az új területi beosztás szükséges és eikerülhetetlen voltáról meg voltunk győződve, mindazonáltal fajdaommal emlékezünk a lerombolt, beszakadt, szűk, régi házra s talán természetes, hogy az új alkotás iránt, mely az eddig egymás iránt teljesen közönyös, sőt idegen elemeket egy törvényhatósággá egyesítette, s a törvény által közös cselekvésre kényszerítette, bizonyos idegenkedés mutatkozott.

De a mint megyénk pecsétnyomója őt különböző cimer tartalmaz, melyek dacára ennek az érc ereje által szétválaszthatatlanul egyesülvők, s így egy teljes egészet képeznek, úgy a kezdetben kissé széthúzó elemek is, hálá első sorban méltóságos gróf főispán ur bölcs vezetésének, szép egészszé egyesültek és büszkeséggel érezzük mindannyian, hogy Nagy-Küküllő megyének, összehasonlítva szép hazánk bármely törvényhatóságával, nincs oka egyetlen tekintetben sem pirulni.

S ha mindazonáltal egy évtizeden keresztül mégis fennmaradt volna még a lehangoltság egy kis üledéke s a lokális érdekek egy kis maradéka: a mai nappal el kell — el fog — mosodnia is. Minden féltékenykedés bizalmatlanság, különöz törekvés, legyen befalazva ma, ez új ház zárkövébe s a mig a büszke palota falai állanak, addig maradjanak is oda elzárva. Minket azonban lelkesítsen tanácskozásainkban mindenkor az igaz loyaltás, rendíthetetlen hazafiság s az a szent törekvés, hogy az általunk képviselt lakosság jólétét kötelességünkhez híven előmozdítsuk.

Méltóságos gróf főispán ur! Az új ház, — megyénk közigazgatásának emeltünk, — mint annyian látjuk — diszes palotává lett. Szívesen ezért a lakosság nem csekély áldozatokat; — a azonban e palota büszkén kimagaslik s messzire látható: úgy válik közigazgatásunk is méltóságos keze és pártatlan, csak lakosságunk javát czélzó zetése alatt mind kitünőbbé és kitünőbbé, hogy ne ljen soha kerülnie a napfényt. Hisz a közigazgatás mtalan fonala nyulik be a lakosság életébe s egy jó zigazgatás csak valódi áldás rá. Legyenek tisztviselő i is üdvözölve ez új hájékban! ne feledjék soha gy ezt az épületet a lakosság áldozatkészégének kö onik s hogy a mint a napsugár e magas ablakokon bevilágítja e diszes termeket, őket is minden tel kben a lakosság javának kell lelkesíteni s vezérelni. mennél inkább tessék ezt, annál erősebb lesz a kö lék, mely minket több egy évtizednél összeköt; an l kevésbbé fogjuk érezni az áldozatokat, melyeket zunk s jövőben is szívesen hozni fogunk s ha a zigazgalás is meg fogja teremni azt, mit legfőbb kö tessége: az idők terhét lehetőleg könnyíteni s el selhetővé tenni, a jólétet minden irányban előmoz tteni, hogy megyénk határán belül fejlődjék ipar, ke skedelem és földmívelés, hogy a közszellem erősöd k s a nép megelégedett legyen.

Tisztviselő urak! meg vagyunk róla győződve, hogy önök a legjobb indulattal telten, vonulnak e rmekekbe. Vajha működésüket siker koronázná; vajha okaink hájában kiáltanak: önök megérdemelték azon dozatokat, melyeket e megye lakossága ez épület melésének hozott!

Méltóságos gróf főispán urnak őszintén köszö nök szíves, hathatós támogatását, óhajva, hogy az ég méltóságodnak számos éven át egészséget s erőt ad n, hogy hazafias munkásságát még soká értékesít esse megyénk lakossága javára.

Tisztelt közgyűlés! csak nagyon rövid idő választ azon ünnepélyes naptól, melyet alattvalók millió pedve várnak. Nemsokára negyven éve, hogy ő es apostoli királyi felsége ősei trónjára lépett. A né ek halája s szeretete emelkedik a fennkölt szellemű alkodóhoz s mi nem számítjuk magunkat az utolsók zé, kik őszinte hazafias büszkeséggel örvendenek, hogy királyunk e napot megérheté. Vajha a minden ató még soká tartaná meg szeretett királyunkat né ei örömeire s büszkeségére.

Nem tudnám, mivel fejezhetném be méltóbban avaimat; mivel szentelhetők meg méltóbban e haj kot, mintha szívből kívánjuk:

Ő császári s apostoli kir. felsége, dicsőséges ki ályunk éljen!

A beszéd végeztével ismét megújultak a zajos tetszésnyilvánítások, melyeket a szépen tartott beszéd ödített.

Dr. Kein beszéde után Gaál Domokos, Kis-küküllőmegye alispánja mondotta érczes hangon, igazi zónoki hévvel a következő beszédet:

„Mélyen tisztelt gróf főispán ur!

Mélyen tisztelt Nagy Küküllő vármegyei törvényhatósági bizottság!

E vármegye alispánjától folyó évi november hó lejéről azon felszólítást vettük, hogy a tisztelt törvényhatósági bizottság szívesen venné, ha Kis-Küküllő vármegye törvényhatósága a mai napon tartandó megyeház-felavatási ünnepélyen magát küldöttségileg képviseltetné.

Ezen meghívás folytán mint szomszédok és jó barátok megjelentünk önök között, hogy az elért siker fölötti örömkben mi is részt vegyünk; hogy fáradoásaik eredményét méltányolva, az elismerés adóját önöknek meghozzuk. Hisz nagyszabású cselekmények, monumentális épületek vannak hivatva az azt alkotók műveltségi fokáról, jó izléséről és tevékenységéről a századokon keresztül bizonyítást tenni, s valamint a őmai nagyágát alkotásaiban ma is bámuljuk, úgy og önökről is, kik ezen szép épület megalkotásához egédkezet nyújtottak, az utókor tisztelettel megemlékezni.

De nemcsak azon elhivatással bir ezen épület, — hogy az önök érdemeinek maradandó emlékére szolgáljon; ennél sokkal fontosabb, nagyobb elhivatása van: itt, e helyen kell a vármegye minden tagjának közreműködni a haza megszilárdításán és annak jólétének emelésén; ez legyen szentélye minden igaz hazafinak, szállja meg a haza minden egyes fiát ezen teremben a valódi magyar hazafias érzés és e vármegye egyes nemzetiségei itt keljenek versenyre a magyar haza iránti kötelesség teljesítésében, hogy majdan szeretett hazánk második ezredéves idejében bizonyítot szolgáltatassanak e szép, de akkor már komor fak, miszerint a jelenlegi nemzedéknek sem volt hőb ágya, mint Magyarország boldogítása, felvirágzása.

Üdvözlöm önöket Kis-Küküllő vármegye nevében!

Midőn ismét csend lett a teremben, a vármegye fáradhallyan főjegyzője, Somogyi István, következő bevezetéssel olvasta fel a vármegyének s a székház építésének általa nagy gonddal s ügyszeretettel szerkesztet történetét:

„Méltóságos gróf főispán ur!

Tekintetes közgyűlés!

Régen táplált óhajunk teljesült a mai ünnepélyes nap bekövetkezte által. Tíz évi törekvésünk, munkálkodásunk e méltó eredménye büszkeséggel tölti be szívünket, ha látjuk, hogy fáradozásainkat oly emlék koronázza, mely áldozatkésztségünknek, értelmiségünknek és jó izlésünknek századokon át hirdetője lesz.

Egyszerűen, de sikerrel kívántuk e napot emlékeztetéssé tenni; köszönöm tehát önöknek, uraim, hogy örömkben ily számosan osztottak és lehetővé tették, hogy e ház felavatása valódi ünnepé legyen.

A vármegyeház építési bizottság, mely a törvényhatósági közgyűlés által a felavatási ünnepély rendezésére volt felkérve, engem bizott meg, hogy megyénk alakulásának és az új székház építésének rövid történetét megírjam, van szencsem tehát azt a következőkben előterjeszteni.

(Ezt követte a történet felolvasása, melyet már ismertettünk. Szerk.)

A gonddal irt monographia felolvasását a közönség zajos tetszésnyilvánításokkal jutalmazván, az egy e czélra fentartott helyen, az összes, az építésre vonatkozó iratokkal s tervekkel együtt, — valamint a »Brassó« mult számával a közgyűlés látára befalaztatott, — mire az egyházak vették át a functiót, hogy mindegyik a maga módja szerint mondjon áldást az új székházra s szentelje be saját egyháza rythusa szerint.

A sorrend következő volt: Róm. katolikus plébános, ág. evang. (szász) pap, ev. ref. lelkész és gör. keleti (oláh) pópa. A kath. és ev. ref. lelkészek magyar, az ág. ev. német, a gör. kel. ellenben oláh nyelvű imákat, illetve áldásokat mondtak.

Miután az egyházak is megáldották így az új épületet, Alpár Ignác művezető, rövid beszéd kíséretében, — melyben megköszönte a belé helyezett bizalmat — átadta a székház kulcsát Szoboszlai Károly alispánnak, ja ki azokat következő beszéddel vette át:

„Méltóságos gróf főispán ur!

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Az itten elmondottak után legyen szabad nekem is köszönetemnek kifejezést adni a megye áldozatkészegéért; mert igaz, hogy Nagy-Küküllő vármegye jelenlegi nemzedékének és képviselőitének jutott a teher, melyet mindenki nemes érzéssel és buzgó hazafissággal is áldozott legközelebb való kicsiny, de a legszorosabb értelemben vett hazájának oltárára, de a dicsőség is, mert ez által fényes bizonyítékot szolgáltatott megyénk életképességéről, biztosítva a jövő elismerését. — Kívánom is, hogy ezen termekbe egyrésről értelmes munka, szorgalom, igazságérzet, nemes ambitio, tiszta lelkiismeret és hazafisság vezesse az önkormányzatot, míg másrésről a közügyek iránti buzgóság, áldozatkésztség, jutalmazás, elismerés, de ha kell, szigorú büntetés, komoly ellenőrzés, valamint minden körülmény között hazaszeretet és a trón iránti ragaszkodás biztosítsa az önkormányzatot ezen megye s az ország minden polgáraival szemben.

Mindenki tapasztalta az életben, hogy ha valakit fájdalom és bán, avagy öröm ér, ha résztvevőkre talál, az első enyhül, a másik fokozódik. — Én úgy érzem, s azt hiszem, a tisztelt közgyűlés is együtt érez velem abban, hogy a megye meghívása folytán a szomszéd törvényhatóságoknak küldöttségileg való részvétele ünnepélyünkön, fényesebbé tette ünnepélyünket s fokozza örömlünket.

Midőn én, úgy hiszem, a t. közgyűlés tolmácsa lehetek, a küldötteknek köszönetet mondani, tisztelettel kérem, méltóztassanak küldöiknek e figyelemért hazafias üdvözlőnköt vinni.

Átvéve most ez új vármegyeház kulcsait, azon ünnepélyes fogadással teszem azt, hogy azoknak mindöben hű öre fogok lenni.

E biztosítással egyideleg legyen szabad magunkat és a tisztikart a méltóságos gróf főispán ur és a tisztelt közgyűlés további jóindulatába és támogatásába ajánlani.

Az alispán meleg hangon tartott szavai zajos helyeslésekkel fogadtattak, mire gróf Bethlen Gábor főispán ismételen köszönetet mondván az egybegyűtteknek a nagyszámu megjelenésért, az ünnepélyes rendkívüli közgyűlést bezárta. Erre a jelenlevők a főispán tüntető eljeneztetésével hagyták el a dísztermet, hogy előbb lakásáig kiérve a népszerű főispánt, — onnan szétmenjenek az épület minden részébe, azt megtekinteni.

Mialatt ez történt volna, a vendégtörvényható-

ságok küldöttei vezető fő-, vagy alispánjaikkal élén tisztelegtek gróf Bethlen Gábor főispánnál, üdvözölve őt az új, diszes hajlékban, mely Erdély valamennyi megyeháza között határozottan a legszebb.

A főispán megköszönve a tisztelgők üdvözlőleit, azokkal megtekinteni ment a székházat, a majd meghívta őket a 2 óraker tartandó diszebédhez.

A diszebéd, melyet gróf Bethlen Gábor adott mintegy 400 terítékű volt.

Az első felköszöntőt gróf Bethlen Gábor főispán mondotta a királyra és királyi családra, óriási, leirhatatlan hatást keltve beszédével, melyet a jelenlevők állva hallgattak végig.

Dr. Roth Károly ügyvéd hosszabb német beszédben méltatván gróf Bethlen Gábor főispán érdemeit, érte ürit poharat.

Szoboszlai Károly alispán Tisza Kálmán miniszterelnökre, Horváth László tanfelügyelő báró Orczy Béla belügyminiszterre emelé poharát.

Dr. Kein Adolf ügyvéd özv. id. gróf Bethlen Gábornét, a főispán anyját; Somogyi István főjegyző a vendégeket; dr. Krauss Frigyes főorvos a hazát; Gaál Domokos kis-küküllőmegyei alispán Nagy-Küküllő megyét; Nagy Lajos törvényszéki elnök a sajtót s jelenlévő képviselőit, ifj. Horváth Mihály főispáni titkár a honvédséget; gróf Haller János Alpár Ignác építész; Kerekes Sámuel a nemzetiségek közötti egyetértést köszöntötte fel.

Végül gróf Bethlen Gábor a vendégekre üritett poharat, óhajva, hogy ha voltak is eddig differenciák a megyében, azok jövőben egyenlítettessenek ki.

Ezzel az ebédnek vége volt. — Este fényes bál volt, melyről azonban csak jövőre referálhatunk — tér szűke miatt.

Helyi és vidéki hírek.

Erzsébet királyné ő felsége tegnapi nevenapja alkalmából nagy zenés diszmise volt a helybeli róm. kath. plébánia-templomban. A magyarok istene halmozza el áldásaival felséges asszonyunkat!

A szombati műkedvelői előadásról szóló referándánk térszűke miatt lapunk mai számából kiszorult.

A király ő felsége Miksa bajor herczeg elhunyt alkalmából nyolcz heti udvari gyászt rendelt el, és pedig ötheti nagy és háromheti kisebb gyászt.

Kinevezések és áthelyezések. Az igazságügyminiszter kinevezte: Ilyés Lőrincz brassói kir. törvényszéki aljegyzőt kir. táblai fogalmazóvá Marosvásárhelyre; Komáromy Gyula hosszfnfalusi jbirósági joggyakornokot a bogsáni jbirósághoz aljegyzővé.

Ügyvédi kamara. A brassói ügyvédi kamara közli, hogy Kovács János ügyvéd, Brassó székhelylyel a kamara lajstromába felvételett.

Dr. Fabriczius József városi főorvos a napokban tartván hetvenedik születése napját, barátai s tisztelői részéről szép ovációban részesült. A főorvos ur fogadja ez alkalomból a mi őszinte üdvözlőnköt is!

A városi zenekar III. bérleti hangversenye holnap este tartatik a Nr. 1. nagy termében.

Fillérestély. A protestáns nőegylet második fillérestélye a már közölt műsorral holnap este tartatik az »Európa« szálló emeleti termében, mire a t. közönség figyelmét ismételten felhívjuk.

Halálozás. Hosszufalu község tegnap derék bíráját, Czimbó Samut temette el nagy részvéttel.

Éjjeli menházat szervez a városi tanács a téli időkre hajléktalanok számára.

A Kis-Küküllő vármegyei vöröskereszt-egylet választmánya Dicsőszentmártonban december hó első szombatjától kezdve, minden második szombaton 20 kr belépő díjjal fillérestélyek tartását határozta el. E hó 19-én a kiküldött tekintélyes vegyes rendezőség gyűlést tart azon czélból, hogy az első est programmja megállapíttassék.

Táviratok.

Budapest, nov. 19. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A képviselőház véderő-bizottsága hosszabb vita után elfogadta az egyéves önkéntesekre vonatkozó pontokat.

München, nov. 19. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Miksa herczeg temetése programmszerűen lofolyt. A temetésen jelen volt Ferencz József császár-király s Rudolf trónörökös.

Berlin, nov. 19. (A „Brassó“ ered. távirata.) Frigyes császár leányaival Londonba utazott. Hír szerint nemsokára ott tartatik meg Victoria herczegnő eljegyzése Battenberg Sándor herczeggel.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 3817.—1888.

Hirdetmény.

Zsiberek, Felmér, Rákos és Lemnek községek tulajdonát képező ital-mérési regale-joga haszonbérbeadása nyilvános árverezés útján, még pedig az 1889. évi január 1-én kezdődő és ugyanazon évi december hó 31-éig terjedő időtartamra a következő sorrendben, mindenkor délelőtti 10 óraker, az illető községi irodában fog megtörténni, u. m:

Zsiberken f. é. december hó 3-án,
Felméren december hó 4-én,
Lemneken december hó 4-én, délutáni 3 óraker,
Rákoson december hó 6-án.
Az árverezési feltételek az illető községi bíráltnál betekintheők.
Kóhalom, 1888. november 16.
A járási főszolgabíró:
(393) 1—2. **Balthes.**

Szám 3870.—1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegye felvidéki járásához tartozó Keresztényfalva községében a malomjog a jövő 1889. évi január hó 1-étől fogva hat egymásután következő évre, azaz 1894. évi december hó 31-éig ajánlati versenytárgyalás és szóbeli árverezés útján haszonbérbe ki fog adni és pedig folyó 1888. évi november hó 23-án délelőtti 10 óraker a község házában.

Kikiáltási ár:

1. a felső malomért évenként 1000 frt,
2. az alsó „ „ „ 1200 „
3. a ványoló-malomért „ 100 „
4. a fűrészmalomért „ 150 „

Mindazok, kik az árverezésben részt venni óhajtanak, kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át az alólírt kezéhez bántépénnyel letételezni s egyszersmind köllőleg igazolni, hogy esetlegesen a megkívántatott biztosítékot kiállítani képesek.

A köllőleg bélyegezett és 10% bántépénnyel ellátott, a szóbeli árverezés után felnyitandó írásbeli ajánlatok minden malomra nézve külön-külön a kikiáltási tárgyalást megelőző nap délutáni 6 órájáig a községi előjáróságnál beadandók. Ellenkező esetben el nem fogadtatnak.

A közelebbi árverezési s haszonbéri feltételek az előjáróságnál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Feketehalom, 1888. november 9.

A járási főszolgabíró:
Kostend Vilmos.

(385) 3—3.

Szám 1569./1888. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krauss Rezső ügyvéd által képviselt prázsmári *Gergel József* mint végrehajthatónak, ndavaló 49. h. sz. *Brantsch János* végrehajást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbírósa területén lévő Prázsmár községében és határán fekvő, a prázsmári 222. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—70. rendszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 706 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi december hó 31-ik napján, délelőtti 9 óraker, *Prázsmár* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át — vagyis 70 frt. 60 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántépénnyel a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elsmervényt át szolgáltatni.

Nagy-Sink, 1888. október 25.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága.
(387) 1—1 Csernea, kir. albiró.**Dr. C. M. FABER**

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, Bécsben os. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Eucalyptus-szajesszencia

(kikutatva Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legtartalomdúsabb (78% hatásos alkatrész), legelismertebb hygienikus kivonat a száj ápolására, kellemetlen szag eltávolítására, a fogak fentartására, védőszer mindennemű torokbaj ellen. Gyermeknek gargalizáló szer iskola előtt s után, óvszernek diphteritisz ellen nagyon ajánlható. A beteg-szobák fertőztetésére nékülözhetetlen. — Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leirat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezettetett.

—o Egy üveg ára 1 frt 20 kr. o— (19 b) 12—12

Külön szájszappan „Puritas“.

a legrégibb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kitüntetett, kitűnő, legjobb s leghathatósabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt.

Kitűnő Puritas-fogkefék, préselt bux- s vegyileg zsírtalanított sörtéből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E. Schuster K. L., Kóhalomban Wolff E. gyógyszerésznél, valamint Erdély minden gyógyszerárán és illatszerésznél.

Fő szétküldési raktár: BÉCS, I. Bezirk, Bauernmarkt, Nro 3.

LASKAI ÁRPÁD

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. sz. a.)

ajánlja úgy a helybeli, mint vidéki m. t. közönségnek az

ősz és téli évadra

gazdagon berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb, a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női fenérműekben.

Nagy választék férfi divatszövetekben.

Raktár szalon- és futószövegekben.

A legjobb
brünni szöveteket
szállítja gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
posztógyári raktár Brünben.

Egy elegáns öszi- vagy téli
férfi-öltönyre
elég egy szelvény 3-10 mtr, vagyis
4 bécsi röl hosszúságban.

Egy szelvény ára:
480 frt közönséges,
7-75 „ finom. 02-21-ig
10-50 „ finomabb,
12-40 „ legfinomabb
valódi gyapjából.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb
választékban: selyemmel átszőtt
kamarnok, felső-kabát szövetek,
palmerstonok és boy-télikabátokra;
loden, vadászok és gazdák számára,
peruvieme és tosking salonoruhák,
szövet-k női ruhák számára stb.
Jó árúért és pontos kiszolgáltatás-
ért kezeség.
Minták ingyen s bérmentve.

**„ELSŐ ERDÉLYI BANK“
BRASSÓBAN.**

Az „Első erdély bank“ Brassóban folyó 1888. évi november hó 1-étől kezdve

évi 5%-kal
kamatoztat giro-betéteket és maga
fizeti a betétek után a kamat-adót.

376 7—12

Az igazgatóság.

AZ „ALBINA“

takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe

elvállal takarékbetéteket a felmondási határidő szerint 5, 4 s 3½ százalék mellett, melyek után maga fizeti a 10% jövedelem-adót.

Vásárol és elad „Albina“-zálogleveleket a napi árfolyam mellett, melyeket legmelegebben ajánl a t. közönségnek, mint a legjobb és legbiztosabb befektetési papírt.

Leszámitol váltókat — legkevesebb két aláírással — azok természeté szerint 6½ és 8% kamatláb mellett.

Leszámitol váltókat csak egy aláírással is 7%-kal, ha azok jelzálogilag biztosítvák.

Engedélyez nyílt hitelek 6½% mellett.

Ad kölcsönöket biztos értékű árukra, melyeknek értéke nem könnyen változó, a kölcsönösszeg szerint 6½—8% mellett.

Előlegez értékpapírokra, melyek a budapesti, bécsi s bukaresti tőzsdén játszanak, 6½% mellett, árfolyambeli értékeik 85%-áig.

Vásárol és elad ércpénzeket a napi árfolyam szerint.

Elvállal megbízásokat mindennemű értékpapírok vásárlása s eladására a legelőnyösebb feltételek mellett.

Bérbe ad a brassói pályaudvar közvetlen közelében lévő s azzal az „Albina“ tulajdonát képező külön vasuti vágánnyal összekötött telkeken akár szabad rakhelyeket, — akár egész raktárokat, akár pedig azoknak csak egyes részeit; valamint letétbe felvesz raktáraiba olcsó fekbér mellett kisebb árumennyiségeket is.

Bővebb felvilágosításokat készséggel nyújt úgy a brassói fióktintézet pénztára, valamint az intézetnek Brassón kívül lévő bizalmi férfiai.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délutáni 2 óráig.

A fióktintézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.